

Українські ВІСТІ

П'ятниця, 4 липня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 35 (93) Рік III

Часопис виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю

Читайте сьогодні:

- Міжнародна Інформація (стор. 1).
Д-р Степан Росоха. Справа зовнішньої пропаганди (ст. 2).
С. Гордієнко. Проект міжнародної організації прав людини (ст. 2).
Допомога безпритульним дітям (ст. 3).
—ро-й. Українці в Англії (ст. 3).
Максим Гуля. Радгоспне чудо (ст. 3).
А. Юриця. „Полум'яна земля“ (ст. 4).

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Переговори досягли критичної точки

* РИМ. (РШТ). 1 липня. В Італії підвищено ціни на хліб.

* АТЕНИ. (Зюдвестфунк). Грецький міністер закордонних справ Тсальдаріс від'їхав до Нью-Йорку.

* ЛОНДОН. (ББС). 1 липня. На запрошення англійського уряду до Лондону прибув Еріо, голова французьких національних Зборів. В Англії він пробуде 4 дні.

* БАШНГТОН. (ГА). 1 липня. Учора закінчився бюджетний рік США. Вперше за останні 17 років державний прибуток на 1 млрд. доларів перевищив державні витрати.

* ПАРИЖ. (Радіо-Беромюнстер). 1 липня. З сьогоднішнього дня у Франції скасовується нормування пшарок і тютюну.

* ВАШНГТОН. (ГА). 1 липня. Президент Трумен нагородив Едісона, заступника американського міністра закордонних справ, орденем за особливі заслуги. Учора Едісон остаточно склав свої міністерські повноваження, щоб знову після 6 років служби в міністерстві, розпочати практику адвоката.

* ТОКІО. (ББС). Головнокомандувач американських окупаційних частин в Японії ген. Мек Артур сказав, що протягом 12-18 місяців можна буде укласти мирний японський договір. Англійський уряд теж тієї думки, що нема потреби чекати врегулювання німецької проблеми.

Маршал проти „злосливої пропаганди“

ВАШНГТОН. (ББС). 1 липня. Американський міністер закордонних справ Маршал рішучо заперечив твердження, нібито своїми планами США переслідують імперіалістичні цілі і мають на оці зміцнення тієї чи тієї форми економічного чи політичного панування США над іншими країнами. Маршал назвав такі твердження безчесною злосливою пропагандою. З другого боку, для американського народу не байдуже, як використовуватимуть його допомогу, він не зацікавлений, щоб народи використовували американську допомогу для своїх вузьких національних чи політичних цілей. Відкидаючи обвинувачення в „американському імперіалізмі“, Маршал зробив особливий наголос на тому, що США найскорше вивели свої війська з Європи, що в європейських країнах вони ніде не залишили близьких до своїх інтересів груп, що вони під примусом не організовували американсько-тактичних акційних товариств тощо. Однак, було б неправильно думати, що в своїх планах допомоги Європі США виходять виключно з благодійних мотивів. Вони зацікавлені у своїй власній безпеці, і їх добробут залежить також від добробуту світу.

Гаваї—49-ий штат США

ВАШНГТОН. (ГА). 1 липня. Палата Представників ухвалила законопроект, на підставі якого Гавайські острови мають стати 49-им штатом США. Законопроект обговорюватимуть ще в Сенаті. Якщо ж і Сенат його затвердить, то Гаваї будуть першим неконтиентальним штатом США.

ПАРИЖ. (Радіо - Беромюнстер, ББС). 30 червня. Паризькі наради трьох досягли сьогодні критичної точки. Опублікуванням повідомлення ТАСС про наради Совети порушили домовленість між трьома міністрами, на підставі якої міністри погодилися тримати покищо в таємниці перебіг переговорів. Непорозуміння виникли головню навколо двох питань: 1) Чи кожна країна зокрема має складати списки своїх потреб, чи всі спільно і 2) які держави і якою мірою братимуть участь у виконанні плану відбудови Європи. Французький уряд вважає, що всі європейські країни, за тимчасовим винятком Іспанії, повинні брати таку участь. Молотов радить запровадити такий поділ щодо участі: альянти, нейтральні і колишні сателіти осі. Нема ясности і в питанні Німеччини. На думку Англії і Франції, її треба залучити до загальноєвропейського процесу відбудови. Однак, Молотов відкидає обговорення німецької проблеми аж до листопадової зустрічі трьох.

З огляду на опублікування повідомлення ТАСС (у ньому Совети радять звернутися до Маршала з проханням подати відомості про розмір і характер американської допомоги і висловлюють сумнів: мовляв, де запорука, що американський Конгрес схвалить Маршалову програму—прим. Ред.), французьке радіо повторило знову пояснення з приводу ставлення французького уряду до Маршалового плану. Радіо підкреслило, що ініціатива має походити від європейських народів; вони мусять самі собі допомагати, чим тільки можна, а чого не вистачить—дадуть їм США. З другого боку, ні американський уряд, ні Маршал не брали на себе ніяких конкретних зобов'язань. Побоювання, що план Маршала може послабити контролю СССР над своїми сателітами—одна з головних причин негативного наставлення СССР до пропозицій американського міністра. Тим то заява Бевіна, що ніхто не втручатиметься в справи інших країн, не зробила на Молотова ніякого враження.

Советський міністер Берія в Берліні

БЕРЛІН. (КЦ). 29 червня. Советський міністер внутрішніх справ Лаврентій Берія прибув до Берліну і вже мав наради з представниками советської військової адміністрації в Карльсгорсті і Потсдамі. Відвідини Берії, високопоставленої особи, що на місці може вирішувати далекойдучі питання, дали привід до різних спекуляцій в дипломатичних колах Берліну. А що перша візита до Німеччини в грудні 1946 року припала на час підписання англо-американської угоди про об'єднання двох зон, то після цієї візити сподіваються нових російських заходів у від-

повідь на початок діяльності економічної Ради англо-американської зони. Перелусім сподіваються, що центральна адміністрація східної зони працюватиме чіткіше і злагодніше. У зв'язку з цим відомо, що після того, як англо-американці оголосили про заснування економічної Ради, советська військова влада дозволила заснувати центральну економічну комісію для своєї зони. 28-го червня ця комісія відбула своє перше засідання. Ліцензійована советська преса надає їй більшої ваги, ніж економічній Раді. З німецького боку висунуто пропозицію поширити обсяг

повноважень комісії аж на уряди окремих країн земель. Однак, візита Берії пов'язана не тільки з названими питаннями, а й з намаганням Советів популяризувати комуністичну політику в Німеччині. Це пояснюється тим, що настрої серед населення російської зони останнім часом погіршав. Опозиція проти СЕД (соціалістично-комуністична партія) зростає не тільки серед правіших елементів, а й серед працюючого населення і навіть серед самих членів СЕД.

Викрито змову проти французького уряду

ПАРИЖ. (ЮП, ББС). 30 червня. В Парижі офіційно оголошено про викриття протиурядової змови в Бретоні. Змовники планували повалити Четверту Республіку і запровадити у Франції диктатуру. Вони називали себе „чорними Макі“. До складу їхньої організації входили колишні прибічники уряду в Виші, колаборанти, військові монархісти і крайні праві елементи. Вони планували здійснити свої заміри в липні п. р. і думали спочатку інспірувати нібито комуністичний заколот, щоб потім самим приборкати комуністів і захопити владу. Наступ мав початися з французької окупаційної зони і західної Франції. Поліція безпеки знала про змову ще декілька місяців тому. Під час обшуків в одному будинку знайдено чимало зброї і боєприпасів, таємні документи, плани, проект нової конституції, також список членів майбутнього уряду—директорії.

Власника будинку, в якому викрито змову, М. Д. Вульпена заарештовано. Він був редактором тижневика „France Vivante“. Крім того, арештовано багатьох інших. Як повідомлено, ні де Голь, ні його партія не брали участі в змові.

ПАРИЖ. (РШТ). 1 липня. Змовники планували вбити ген. де Голя, щоб потім скласти вину на комуністів, підбурити проти них масу і, скориставшись загальним заколотом, захопити владу.

Поділ індійської армії

ЛОНДОН. (ББС). 1 липня. В Лондоні і в Нью-Делі одночасно оголошено про поділ індійської армії між новими державами Індустаном і Пакістаном. Остаточний поділ армії буде закінчено до 1 квітня 1948 р. А покищо пропонують тимчасовий поділ, щоб після виведення англійського війська, тобто після 15-го серпня обидві країни мали таким чином достатню кількість військ для збереження внутрішньої безпеки. Однак ці заходи не стосуються англійської армії в Індії і її звідти виведуть якнайскорше. До нового року вона відійде з Індії.

Закликають до ощадності

ЛОНДОН. (ББС). 1 липня. Англійський міністер скарбів Далтон подав учора в Нижній Палаті до загального відома, що Англія має запровадити обмеження на ввіз тютюну, бензину і газетного паперу. Імпорту харчових продуктів і надалі не підлягає ніяким обмеженням. Довіз сировини і машин стоїть на першому місці в програмі імпорту. КОПЕНГАГЕН. (Дена). В Данії значно скорочують приділи білого хліба, масла, чаю, сиру і тютюну.

Редакція часопису „Українські Вісті“ щиро вітає учасників I-го З'їзду українських наукових робітників на еміграції і бажає найкращих успіхів у справі організації і праці на полі науки.

Редакція «У. В.»

СПРАВА ЗОВНІШНЬОЇ ПРОПАГАНДИ

Проект міжнародної організації прав людини

Справу зовнішньої української пропаганди порушувала на своїх сторінках майже вся українська преса. Були навіть окремі, спеціально присвячені цій справі, статті різних авторів, що репрезентують різні політичні угруповання. Це вказує на те, що відповідне налаштування так важливої діяльності української еміграції стало актуальною проблемою, яка очікує свого негайного позитивного розв'язання. І ми певні, що якби українська еміграція мала один політичний провід, який створив би один діловий центр, в якому були б скоординовані всі важливіші ділянки нашого життя, то ця проблема не тільки не існувала б, але ми могли б уже похвалитися гарними досягненнями і на полі української зовнішньої пропаганди.

Тим часом у цій справі у нас іде тільки дискусія в пресі і, можливо, в поодиноких українських політичних центрах. З того, що було дотепер написано або сказано, випливає: 1. Абсолютний брак систематичної і плянної української зовнішньої пропаганди; 2. Бездискусійна потреба закріплення цієї діяльності, якого від нас вимагає жахливе становище українського народу на рідних землях; 3. Пригожий ґрунт для цієї діяльності, який створили сучасні міжнародні обставини і 4. Негайна потреба створення одного органу, що скоординував би і перебрав до своїх рук всю зовнішню українську пропаганду та інформаційну службу.

Але як „віра без діл єсть мертва!“, так само нічого не означають гарні статті і гарні слова і нічого корисного нам не дадуть, доки ми їх не перетворимо в чин. Перетворити їх в гідний чин, достойний українського імені, зможемо тільки всі разом. Тому всі ми, як поодинокі члени українського суспільства, так і його політичні угруповання, мусимо підтримати те, що вже започатковане в цій діяльності, і мусимо спричинитися — і то в найкоротшім часі! — до створення вищезгаданого органу для ведення української зовнішньої пропаганди, який ми, скажімо, назовемо: Українська інформаційна служба.

На з'їзді ЦПУЕ були згадані в цій діяльності дорічкові праці українських різних політичних угруповань і громадських установ. В той час появилось було перше число „УБІ“ в англійській мові, яке видав СУЖ. Перше і друге число цього Англійського Бюлетеню, як також перші числа українських бюлетенів

мовами французькою і німецькою, які ще в друку, вказують ясно на те, що СУЖ — як загальногромадська, професійна спілка — не є монополією якогось одного українського політичного угруповання, якнайкраще зрозумів, що наша зовнішня пропаганда мусить носити всеукраїнський характер і мусить бути дійсно всеукраїнською. В чужомовних бюлетенях СУЖ'у знаходимо статті і замітки з усієї української преси, які годяться для зовнішньої пропаганди і які можуть добре інформувати чужину.

В справі зовнішньої пропаганди українські політв'язні відбули також двоє засідань. Останнє за участю і не-в'язнів. Виникла думка, щоб зовнішню пропаганду, частинно, монтувати також на мартирології українського народу. Думку створення понадпартійного органу всеукраїнської служби для чужинців прийнято одностайно. В цьому напрямі рішено відбудити сходина всіх людей доброї волі, зацікавлених в налаштуванні цієї діяльності і за участю представників громадських організацій. *)

Цей почин обов'язково треба всім — як поодиноким громадянам, так українським організаціям і партіям, підтримати. На тому засіданні мусить визначитися вже дефінітивно справа створення одного зовнішнього органу, що єдиний — скоординувавши в своїх руках всю дотеперішню інформаційну службу для чужинців — мав би право говорити в справах зовнішньої пропаганди. Він також постарався б про доцільний розподіл цієї праці. Показував би де і що має зробити та чи інша відповідна українська установа чи організація. А що найголовніше, його завданням було б точно інформувати українське громадянство, а передусім українські відповідні організації й партії про міжнародні з'їзди, конгреси та всякі інші імпрези на міжнароднім форумі, на яких українці могли б бути також заступлені, щоб в належний спосіб репрезентувати український народ і представляти чужинцям в правдивому освітленні українські визвольні змагання.

В майбутньому не сміє вже повторитися, щоб відбувалися міжнародні з'їзди, конгреси чи якісь інші імпрези, де не були б заступлені українці, коли тому сприятимуть міжнародні обставини. Тільки в половині цього року відбулося вже кілька таких з'їздів, на яких і ми, українці, могли бути заступлені, а з яких найважливіші були: Юнеско в Парижу, соціалістичний з'їзд в Женеві, журналістичний в Празі, там же і студентський і останнє Пен-Клобу в Цюріху. Ставимо запитання: на якому з них були заступлені українці? якщо не своїми представниками, то приваємні листовно? Позитивної відповіді не чекайте! А як поступають інші народи? Відомо, що на всіх тих з'їздах настійливо домогалися прийняття німці, що вже це вдруге привели світ до нужди і тяжких страждань. Хоч вони на з'їздах не мали повного успіху, але все ж таки про них там говорилось і чого вони добились. А де ж були українці? Де ж були українські соціалісти (які мали аж чотири свої партії), чому не постаралися про належне репрезентування на міжнародньому соціалістичному з'їзді, де могли мати нагоду належно поінформувати своїх ідеологічних однодумців про долю українського народу за залізною заслоною? Де ж були україн-

Як повідомила радіостанція ОН, професор Рене Кассен, представник Франції в організації ОН, вніс до редакційного комітету проект міжнародної організації прав людини.

Проект підкреслює право і обов'язок кожної особи, кожної людини, виконувати працю, корисну для суспільства й розвитку її особистості. Він підкреслює цінність людської праці, яка має супроводжуватись сприятливим життєвим рівнем, підкреслює право кожного захищати свої духовні інтереси.

Професор Р. Кассен оцінив як „сором для людства“ той факт, що через політичні міркування особа загрожені ув'язненням так в країнах, звідки вони хотіли б втекти, як і в країнах, куди вони хотять вернутись.

Щоб розв'язати цю справу, представник Франції пропонує встановити такий порядок, коли кожна особа мала б право належати до якоїсь нації, мати національну приналежність, коли кожна держава повинна дати притулок політичним

емігрантам, а кожний іноземець, законно прийнятий на терен якоїсь держави, не міг би бути з неї вигнаний без вислухання, без ухвали або попередньої рекомендації судової влади.

Проект міжнародної декларації прав людини є документом величезної суспільно-політичної ваги. Поширюючи на весь світ засади, проголошені ще в 1789 році французьким народом, що ввійшли в історію під назвою „Засади 89 року“, він показує високу мораль його авторів і окреслює поняття людини, як громадянина всього світу. Декларацію ту мають ухвалити представники всіх націй та народів світу. А це має зобов'язувати всі державні уряди світу, незалежно від їх партійно-світоглядного складу дотримуватись цих засад.

Для нас, членів української нації, що через війну опинились за межами рідної землі, ця декларація має велику вагу. Коли вона ввійде в силу, це надаватиме нам право притулку в іншій якійсь державі, представники якої визнають цю декларацію. Декларація свідчить, що народи так зросли духово і матеріально, що приваєльність до тієї чи іншої нації не може вже бути перешкодою для співробітництва. В світлі цієї декларації ми можемо сподіватися визнання прав і української нації.

С. ГОРДІЄНКО.

16-го червня 1947 р. в Дахау відкрилася (вперше в Німеччині) виставка, що має за мету служити ідентифікації обслуги концентраційних таборів. Колишні в'язні концентраційних таборів Нордгаузен, Бухенвальд, Флоссенберг і Мовтгаузен мають тут нагоду пізнати окремих осіб з помічених на щитах виставки фотографій і письмово чи усно повідомити про не військовою владу. Така виставка мандруватиме щодня з однієї місцевості до іншої, щоб таким чином можна було звільнити якнайшвидше тих осіб, які перебувають тепер в таборах інтернованих і проти яких нема жадних обвинувальних доказів.

На фото: Колишні в'язні бухенвальдського концентраційного табору намагаються з фотографій пізнати своїх колишніх наглядачів.

(Дена-Більд).

Советська пропаганда в Абесінії

Совети виявляють значне зацікавлення в Абесінії. Розпочато кампанію пропаганди і советська дипломатична місія утримує тут службовий персонал, який часто змінюється. Кажуть, що численність його більша, як будь-якої іншої дипломатичної місії. Заарендовано велику будівлю в центрі Адіс Абеби, як постійний советський осідок. Вона оздоблена серіями плакатів — ілюстрацій, з яких 80% є військового змісту.

Частина цих плакатних ілюстрацій яскраво підкреслює, що росіяни відиграли більшу роль у перемозі над державами осі, як інші альянти.

Вжито також заходів у справі забезпечення постійної пропаганди советських фільмів і для цієї мети заарендовано одне з чотирьох столітніх кін. Ці заходи зазнали невдачі, очевидно, за браком задовільних фільмів, які могли б відповідати вимогам глядачів-абесінців. Іншою пропагандивною спробою росіян є новий шпиталь, що його засновано під час відбудови Адіс Абеби. Маршал Сталін надіслав особисту телеграму імператорові Гайле Селасіе, кажучи, що на знак пошани до Абесінії, яка боролася проти фашистського агресора, він надіслав медичну місію до Адіс Абеби.

журналісти? Правда, для них є до певної міри оправдання, бо міжнародний журналістичний з'їзд відбувався за залізною заслоною, куди представники наших журналістів не могли дістатися. Але могли принаймні писемно звернути увагу своїх колег на українську справу і домогатися прийняття за члена до міжнародної організації журналістів, як то зробили еспанські емігрантські журналісти. В дебатах над їхнім прийняттям до цієї організації, які тривали дуже довго, представник американських журналістів висловив думку, що коли приймається еспанців, то на тій самій підставі слід прийняти до організації і еміграційних журналістів усіх інших народів. Отже, треба користати з кожної нагоди, яка може принести щось корисне для наших визвольних змагань і для української справи взагалі. Те саме і щодо письменників. Їх з'їзд відбувався в Цюріху, в країні нейтральній, і нашому МУР'ові можна було там щось досягнути.

Не хочемо тим на нікого нападати і нікому робити закиди, бо хто з нас сьогодні без гріха? Але не

можна все і промовчувати! В наших пресових органах читаємо часті згадки про всякі з'їзди і установи українських науковців. Але чому ті науковці не зійдуться і не створять одну, дійсно поважну організацію українських науковців, яка нав'язала б стосунки з Юнеско? Адже, коли Юнеско тримає зв'язки з поодинокими особами (а знаємо, що такі є навіть між українцями), то тим більше триматиме буде той зв'язок з організаціями. Це саме стосується і до українських студентів, жінок тощо. Колись голова ЦеСУС-а був навіть головою міжнародних студентських з'їздів! Розмір газетної статті не дозволяє про все тут потрібно згадати і над усім тим застанемися. Але вже наведених тут кілька прикладів промовляє за те, що українська еміграція мусить мати один відповідний орган всеукраїнської інформаційної служби!

Наприкінці мусимо ще згадати, що справа зовнішньої пропаганди є одним з найважливіших секторів української визвольної боротьби і взагалі наших сучасних змагань. Найменший чин, вчасно dokonаний в цій

діяльності, зробить більше для наших визвольних змагань, як наші „найбільші здобутки“ в ДП-таборах. Тому негайно треба змобілізувати всі українські інтелектуальні сили, включно науковців, щоб розпочати — на науковому підкладі — плянову і систематичну пропагандивну працю і негайно поводити пожевлену боротьбу проти отруйних московських впливів на міжнароднім форумі і в усіх поодиноких державах світу. А це успішно може зреалізувати — провести в життя — тільки покликане до цього відповідне тіло, відповідний орган української зовнішньої пропаганди та інформаційної служби.

Апелюючи до всіх українських патріотів, стверджуємо ще раз, що тільки спільними силами всіх нас створимо те, до чого ми всі прагнемо: гідне й належне репрезентування українського народу на міжнародніх імпрезах і належна оборона українських інтересів на міжнароднім форумі!

Д-р Степан РОСОХА.

Мар Іваніос є першим архієпископом християнської провінції Тривандрум в Індії. Він очолює сиро-малаянську секту, що її в 1930 році прийнято до римсько-католицької церкви.

На фото: Індійський архієпископ Мар Іваніос в Нью-Йорку. (Дена-НІТ-Більд).

*) Це засідання відбудеться 10 липня ц. р., о 10 год. в Мюнхені на Розенгаймер-штр. 46 а-Л.

Допомога безпритульним дітям

Згідно з розпорядженням Головної Квартири УНРРА, погодженого з військовими чинниками американської залоги, всім часописам, що виходять на американській зоні Німеччини, запропоновано надрукувати статтю з приводу організації і допомоги безпритульним дітям, що належать до націй, які входять до складу ООН.

Це є перша з п'ятих статей щодо безпритульних дітей Об'єднаних Націй—загублених або захоплених у Німеччині—про розшукування їх та поворот до батьків або до країни, звідки вони походять. Всі, хто має відомості про таких дітей, повинні негайно заявити про це до місцевої УНРРА.

За час своєї праці опікунчої над ДП в Німеччині проблему безпритульності дітей можна вважати за найскладнішу та найважливішу. Після майже двох років праці УНРРА вдалося встановити, що багато здорових, розумних дітей із захоплених альянтських країн вивезено до Німеччини, де вони були частково або цілком згерманізовані і показані як німці. Діти, взяті з сирітських притулків, дитячих домів, від батьків, а іноді і з шкіл, були скеровані до певних осередків, де починалася германізація. Тут дітям дозволялося розмовляти лише німецькою мовою і їх переконувало, що вони німці. В багатьох випадках змінювали їхні прізвища, дату і місце народження, фальшували їх документи. Після дворічної праці УНРРА остаточно виявила цей процес германізації. Деякі діти вже цілком згерманізовані і нічого не пам'ятають з свого минулого, інші ще не забули своїх батьків, рідної мови тощо, але дуже важко виявити місце їх перебування, не зважаючи на численні документи і докази, що весь час надходять до УНРРА з усіх країн Європи. Проте, з великими труднощами, багато дітей вже виявлено і повернено до батьків або репатрійовано і ми вважаємо, що за широкою громадською допомогою ми виявимо їх ще більше.

Як розв'язано проблему

Ранньої весни 1945 р., коли II світова війна закінчилась, німецька земля стала землею великого людського руху. Ця мандрівка людей за своїми розмірами буде порівняна тільки з великим переселенням народів у п'ятому столітті. Люди всіх націй скупчилися на широких шляхах Німеччини та її заселених пунктах. Ці люди були звільнені з концентраків, в'язниць, таборів військовополонених тощо. Не легко було їм добратися до своїх країн, бо кордони були вже всі закриті. Бракувало транспорту, залізниць—все було зруйноване. Крім цього, багато людей не могли самостійно рухатися, бо були хворі, виснажені систематичним недоживленням. Їм треба було відпочити та одужати.

Проблема безпритульних дітей ДП скитальників виринула перед УНРРА з перших же днів влаштування таборів. Багато дітей було також і поза таборами ДП. Найбільш жалким був стан в Пассау, розташованому на стику кордонів чеського, австрійського та німецького. Сюди спливали людські потоки з різних місць, що пробіралися до своїх рідних країн на південному сході Європи. Крім багатьох тисяч ДП, офіцери УНРРА повинні були піклуватися щоденно тисячами скитальників, розв'язувати тисячі прохань про допомогу, поради, давати відповіді на найрізноманітніші запитання. Але найбільш складною і важливою проблемою була, як ми вже сказали, проблема—розшукати і повернути батькам їхніх дітей, забраних у Чехо-Словаччині, Польщі, Югославії, Україні, Росії, Франції, Данії, Бельгії, Голландії, Норвегії тощо. То була дійсно нова пробле-

ма: УНРРА була готова зустріти людей голодних, босих, хворих, без даху над головою. Алеж УНРРА не сподівалася зустрітись і розв'язувати проблему вкрадених дітей. У всякому разі, УНРРА з перших днів своєї праці почала займатися безпритульними дітьми як у таборах, так і поза ними. Побутовий офіцер УНРРА в Пассау, разом з двома квакрами, що були прилучені до УНРРА, розпочали негайно акцію розшуку і реєстрації всіх дітей німецького походження.

За кілька місяців опрацьовано сталий проєкт в цій справі. Першу установу розшуку, реєстрації та повороту до батьків або репатріації дітей Об'єднаних Націй було закладено в Регенсбурзі. Потім у Мюнхені, а ще пізніше подібні відділи були організовані в Штутгарті та Вісбадені. В жовтні 1946 р. персонал кожного такого відділу складався в середньому з 25 осіб. Кожен із цих відділів відповідає за певну округу. Такі самі відділи УНРРА зорганізувала в Британській зоні. Розшуку, переселення, репатріація безпритульних дітей—їхнє завдання, яке вони і виконують. Дітей, що їх розшуковують офіцери УНРРА в Німеччині, можна поділити на такі групи:

а) які були в дитячих будинках на їх батьківщині;

б) які були силоміць забрані від батьків або родичів для германізації нацистами;

в) яких забрано з власних домів і поміщено в концетраках;

г) які були вивезені з власних осель на примусову працю до Німеччини.

В деяких випадках національність дитини важко встановити. Найбільша кількість депортованих дітей припадає на Польщу, Чехо-Словаччину та Югославію. Алеж меншу кількість дітей знайдено майже з усіх країн Європи. Не зважаючи на всі заходи виявити, звідки дитина походить і звідки її привезли, ще багато сотень дітей залишилися з невиявленою національністю.

Наскільки важлива ця проблема, можна бачити вже з того, що з моменту, коли УНРРА як народний чинник допомоги буде розв'язана, плян розшуку і повороту дітей до батьків або репатріації повинні перейти до виконання того чинника, який заступить УНРРА, щоб ця робота не припинялася і не затримувалась. Крім цього, це є великий акт гуманізму—повернути батькам їхніх дітей, відібраних від них війною і окупацією. Це вже становить підставу—не припиняти цієї праці до повного її закінчення. Народи мають досить доказів, щоб зрозуміти, що ідея завою в Німеччину дітей і германізація їх була обміркована і проведена великими, але злими розумами нацистської Німеччини. Щоб розв'язати цю проблему, потрібна широка співпраця всіх міжнародних чинників, як от УНРРА, а також окремих людей, як і співпраця між націями взагалі.

Переклав М. М.

Українці в Англії

1. Українці-робітники в Англії та їхні жалі

Як видно з листів наших робітників, що поїхали до Англії, вони потребують опіки. Ось, наприклад, робітник п. Яструб у листі за 8.6. 1947 з Маркет Гарборух пише:

„Найперше та найважливіше, бо болоче й пекуче, це те, що наші українські люди виїзять без найменшої підготовки на еміграцію і без ніякої опіки. Наприклад: з латишами і литовцями та естонцями виїзять люди з вищою освітою, як священники, професори та інженери, адвокати, доктори, а з нами хто?... А знаю, що є в нас багато свідомих і з вищою освітою людей, котрі могли б виїздити із своїми людьми. Не беру під увагу Ганноверу, бо знаю, що там створилося особливе становище, але я зустрічаю людей з цілою англійською окупаційної зони Німеччини і всюди однакові спостереження“.

Але мало того, що з робітниками-емігрантами не ідуть люди, які могли б заопікуватися ними, які могли б допомогти їм порадами, роз'ясненнями тощо. Найгірше те, що і в самій Англії нема кому подбати про прибулих. П. Яструб пише:

„Як довідуся від тих людей, котрі раніше за мене сюди приїхали, до кожної нації вже приїздили представники з Лондону, а від Укр. Допомог. Бюро не було по нинішній день нікого“ (це писано 6. червня).

Отже, відсутність опіки з боку культурніших верств нашого суспільства болоче і безперечно від'ємно вражає наших робітників, що ідуть до Англії в пошуках заробітку, в пошуках людських умов життя, в пошуках може й нової батьківщини...

„Відношення англіців до нас, пише той же п. Яструб,—назагал добре, ввічливе. Це я спостеріг і на пароплаві, і в порту Гуло, і в цьому збірному таборі, і в крамницях, у фризера, в пивниці, де мені довелося побувати.“

Я зауважив, що вони хотіли б про щось довідатися, про щось розли-

тати, та, на жаль, нема серед нас людей, щоб могли з ними розмовляти...“

2. Потрібна негайна допомога організованого українського громадянства

Отже, наші люди в Англії не лише „сироти“, а ще й „без'язки“, бо вони виїхали, як каже п. Яструб, „без найменшої підготовки на еміграцію“...

І це вірно! Хоч, скажімо, у нашому ганноверському таборі протягом довгого часу працюють курси англійської мови, але відсотково вони охопили мало наших людей.

Причин цьому багато.

Перша—недостача часу. Протягом останнього року сливе все здорове було на роботі і важко було, особливо одинакам, які мусіли себе обслуговувати по своєму господарству, разом з тим вчитися мови.

Друга—дезорієнтація. Довгий час люди не знали, куди їх повезуть: чи до Парагваю, чи до Аргентини, чи до Бразилії, чи до Канади, чи ще кудись. Отож не второпаш, яку ж мову вчити!

Були й інші причини...

Але тепер нема раді! Люди опинились в Англії і треба негайно вивчати мову, щоб можна було порозуміватися на роботі, в крамниці, в дорозі...

Хто ж має подбати про організацію цього вивчення англійської мови в самій Англії.

Тільки український громадський центр, Український Допомоговий Комітет в Англії.

Він мусить негайно по всіх пунктах скупчення наших людей в Англії організувати курси англійської мови.

Найкраще, коли б ця робота була зорганізована спільно з англійськими лінгвістичними навчальними

Малий фейлетон

Радгоспне чудо

Чули ми про всякі чуда: про груші на вербі, про те, що одна свиня відразу півсотні поросят привела, про тристапудовий збір пшениці з гектара і т. д., але такого чуда, про яке оце нас сповістила „Радянська Україна“ (київська большевицька газета) в ч. 79, в нарисі „Агроном“, ми, бігме, не чули. А сповістила вона нам таке:

„І ніхто тепер не думає про відпочинок, про втому. Ніч перетворилася в радгоспі на день, бо сніють вночі“.

Чули? Ніч перетворилася на день. Це справжнє чудо, якому весь світ позаздрив би.

Отже, згідно з тим сенсаційним повідомленням, ми собі уявляємо тепер життя в радгоспі приблизно так:

Прокидається серед ночі радгоспний агроном та до жінки:

— Жінко, давай обідати, на поле їхатиму.

Жінка з постелі напівсонна:

— Який обід? Та ж зараз дванадцята година ночі.

— Яка там ніч у биса! У нас нема ночей, самі дні.

Немає ради. Зіскакує з постелі жінка, готує опівночі обід своєму чоловікові-агрономові. Попівши, агроном сідає у тачанку і гайда в поле, до трактористів. Іде битим шляхом і все видно йому, як на долоні. За кілька кілометрів уночі бачить тракторну будку, трактори, сівалки. Навіть видно, як анахтемський пацюк перебігає дорогу... Усе, як удень.

Приїжджає агроном до трактористів. Уже за першу годину ночі перевалало.

— Добридень, товариші трактористи! — вітається агроном.

— Добридень! — хором відповідають трактористи, що теж семере ночі обідати зійшлися.

— Як праця йде?

— Добре, товаришу агрономе!

— А видно?

— Видно, все видно, краще ніж удень.

Обвів агроном своїм бистрим зором радгоспне поле і вздрів (уночі) огріх після культиватора.

— А це хто зробиє? — суворо питає агроном.

— Та це... я, — несміливо обізвався один із трактористів.

— Куди ж твої очі дивляться? Забув про соціалістичні зобов'язання?

— Темнувато трохи, товаришу агрономе. Сонце поганувато щось світить.

— Брехня! Мусить світити, коли „Радянська Україна“ пише! Читали?

— Читали!

Агроном витяг газету й тикнув трактористові, що зробиє огріх.

— На, читай ще...

— Читайте, ви, товаришу агрономе, бо я нічого не бачу. Вночі все таки не те сонце...

Агроном ще раз прочитав усім трактористам, що в радгоспі ніч перетворилася на день, і всім одразу проясніло. Так стало ясно, що аж очі почало сліпити. І трактористи, зрадівши такому об'явленню, ще з більшим ентузіазмом взялися до праці. Цілу ніч на небі не було жадної хмарки і пекло сонце. Тієї ночі, чи то, пак, того дня, тракторна бригада Івана Несплячого виконала норму виробітку на 2.000 процентів.

Отакі бувають чудеса!

Максим ГУЛЯ.

закладами і при частковій участі викладачів-англіців. Працюючи спільно, за єдиним пляном викладач-українець і викладач-англієць будуть один одного доповнювати і цим забезпечать якнайкращі наслідки.

Друге негайне завдання — дати хороший український підручник англійської мови, такий, як мають, скажімо, росіяни (підручч. Пидловської).

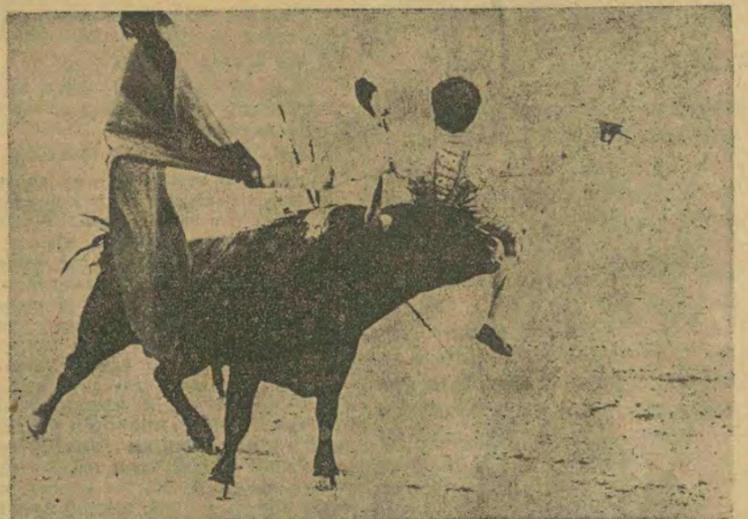
Третє теж негайне завдання — виготовити і надрукувати поряд з маленькими кишеньковими словниками на 5-7 тисяч слів ще й хороші достатньо повні словники на 25-30 тис. слів україн-

сько-англійський та англійсько-український.

Видання хороших, науково складених, докладних словників та підручників англійської мови буде цінним вкладом в українську культуру. Вони дадуть десяткам тисяч наших людей в Англії ключ до якнайшвидшого пізнання англо-сакського світу. А це пізнання таке потрібне нашим людям, які довгі роки перебували під однобоким впливом різних диктаторсько-тоталітаристичних режимів середньої й східної Європи!

Можуть сказати, що задля цього в Англії не знайдеться достатньої

(Далі на 4-й стор.)

Глядачам цього бою биків, що відбувався в Мадриді, здавалося—найшля остання хвилина гореро Альбайціні. Розлютований бик уже підняв був його на роги, аж раптом підспіли співучасники бою і врятували свого товариша.

Йдемо до мети

Вже минуло більше півроку, як з великими труднощами ми здійснили свої бажання в організації студій на математично-геодезичному факультеті в м. Регенсбурзі.

Ініціатором організації цього факультету, як філії українського університету в Авгсбурзі, був студент Журківський Іван; він за допомогою товаришів-студентів організованого факультету довів справу до кінця. Під проводом нашого декана проф. В. Богуна-Чудінова ми розпочали студії. В перших днях наших занять взимку нам доводилося слухати виклади в холодному, темному і сирому приміщенні — німецькій ресторації. Не зважаючи на ці умови, професори читали лекції, а студенти з упертістю набували знань. Гальмували нам студії деякі особи з сусідньої високої школи, але ми крок за кроком ішли вперед.

Ми повинні добре знати, що нашій українській нації потрібні не лише філософи, економісти чи лісовики, але потрібні також математики і геодезисти. Тільки той, хто розуміє, що таке математика і геодезія в наших теперішніх умовах, той підтримає нас в розбудові нашого факультету.

Минув деякий час. При добрій погоді ми дістали викладові зали в німецькій народній школі. Виклади з геодезії завжди провадили з геодезичними приладами, що ми їх позичали у високої німецької будівельної школи.

На весні закінчилися виклади на I та II зимових семестрах. Всі студенти обох семестрів здали кількома тисячами та іспити з дисциплін навчального плану. Розпочалися виклади на II та III семестрах влітку з практикою в полі з відповідними геодезичними приладами. Кожен студент і студентка вже добре опанували конструкцію і спосіб користування наймодерніших геодезичних апаратів фірми "Цайс". Під проводом асистента-інженера В. Сурина практика відбувається з великим успіхом.

За успіх нашої праці ми повинні бути вдячні, насамперед, нашому деканові проф. д-рові В. Богунові-Чудінову, що докладає всіх сил і старань, щоб якнайкраще підняти культурний і науковий рівень нашої молоді.

В. ЯРОШ.

„ГОЛУМ'ЯНА ЗЕМЛЯ“

РЕЦЕНЗІЯ

„Я знаю, що для тебе світ - неспокій“.

Такими словами хочеться сформулювати те основне, що посилає враження від маленької книжечки віршів „Голум'яна Земля“ Петра Карпенка-Криниці. (Українська Вид. Спілка, Мюнхен, 1947, 64 стор. кишенькового формату). Книжечка містить кілька десятків поезій, писаних у 1942-1944 рр. і згрупованих у двох циклах: **Ритм часу** і **Повстанці**.

П. Криниця — віком і стажем — молодий поет. Але дарма читач шукав би в його збірці безпосереднього ліризму і життєрадості, як вияву нерозтрачених молодих сил, як потенції розвитку і росту. Поезії збірки, за незначним винятком, носять на собі відбиток важких роздумів автора, мають виразну тенденцію філософування. І то філософування якраз песимістичного характеру, що позначається в збірці помітним тоном надрику, напруженого болю. Читачи ці поезії, якось не віряться, що автор їх молодий юнак. Бо, крім уже сказаного, вас вражає ше суворості ідеїна вимовленість автора до самого себе і до оточення.

Поет цілком полонений почуттям обов'язку і жертвенності всі свої сили віддає на служіння Батьківщині. А що Україну окуповано лютим ворогом, то не може бути й мови про покірну й спокій. Бог поета — Бог суворості правди і невблаганної боротьби, Бог жорстокої відплати за народні муки й руйнування. („Мій Бог“ стор. 13).

Цікаво задумано поезією „Людина“ (стор. 14-21), що складається з п'ятих розділів, наче фрагментів. Ця поезія —

досить типовий для Карпенка-Криниці зразок т. зв. філософської лірики — в розділі III містить майстерний і свіжий, поданий економно і нестерпними мистецькими засобами образ вечора:

„Спадає вечір димом синюватим,
П'яним розп'ялим доповна бузком,
І гублять сміху дзвоників дівчата
На греблі за вікном.“

Проте таких місць у збірці мало; зазавжди заідає автора нахил до абстракцій, до філософування.

Другий цикл збірки — „Повстанці“ — безперечно слабший. Прозаїзм і публіцистика тут куди більше, ніж у циклі „Ритм часу“.

Віршованою агіткою звучить, прикладом, вірш „Вагон“ (стор. 41). Поїздом їдуть по українській землі солдати Гітлера і розмовляють:

„... Земель цих і в сні увижається хліб...“

— Ну, звісно...
— Якщо б нам не марився він,
То й зброї б цієї сюди не везли б
З-над Райну, з-над Шпрее, з усіх сторін“.

Важко добачити тут поетичний образ і мову.

З циклу „Повстанці“ лише дві речі: „Батько“ і „Перед походом“ (та ще можливо розділ 5 із „З нотатки хорунжого“ варті уваги читача. Перша, хоч і досить примітивно зроблена, не позбавлена проте емоційного впливу і сугестії, має також пару непоганих образів-порівнянь.

„Перед походом“ має гарний початок, але в цілому рід дуже нерівна, недопрацьована. Для ілюстрації наведемо початок поезії:

„За Стиром подвійні на чатах стежі,
Під Стиром по збуджених селах — рух.“

У кожного гострий-прегострий слух і серце, як сполох вогно-ножежі“.

А ось кінець:
„І от він виходить під стиглі зорі
І каже: „Пора! по стежках, убрід
На з'єднання з групою „Схід“
Ідем, бо ясніють уже простори.“

Ще декілька зауваг про мову збірки. Не почувается, щоб поетичний словник автора був надто бідний. У кожнім разі намагання автора збагатити свій словник цілком низкою слів випущаних, неологізмів, ми вважаємо за передчасне і недоречне. Замість цього, треба дбайливіше використовувати мову скарбницю народу. Адже там, де поет з неї черпає, він справді збагачує свою поетичну лексику рядом влучних виразів і слів: **зливні болі, відлуння пісні, неозор'я рістні, зваб віри, терпка заволода, первосни, розгалузята тошо.** Натомість явно „куті“ вирази і слова як **дика збрідь (ст. 13), тверді вузли розхресть (стор. 33), хмура вечора безмеж, дощукудла спес, громаддя, непрогляддя, навіть підфронтя і пахиття** — ніяк не можна визнати позитивним мовно-поетичним надбанням.

А. ЮРИНЯК.

Важкоатлетичні змагання беєірну Ульм

В неділю 29-го червня, р. в Шнайгайм відбулись сьогорічні важкоатлетичні змагання на першество беєірну з штанги, боротьби та традиційних німецьких штовхання каменя і метання ваги. Змагання були індивідуальні. Загальна кількість учасників понад 100 осіб. З австендерів єдиними представниками були атлети УСТ „Беркут“ з Нового Ульму. На жаль, через пошкодження плеча під час змагань на першество півдня Німеччини з боротьби, не брав участі в цих змаганнях чемпіон Німеччини, відомий наш майстер спорту п. Кусій (УСТ „Беркут“).

Штанга (підняття тягарів) представлена була з нашого боку 3-ма українцями: пп. **Гасяк, Даниленко та Пелиця**. Класні місця одержали: п. Даниленко (середня вага) — 3-тє місце та п. Пелиця (півважка) — 1-ше місце, медаль з стрічкою та звання майстра беєірку 1947 р.; він же підняв абсолютно найбільшу вагу в цих змаганнях в олімпійському требію — 270 кгр.

Штовхання каменя. Пелиця — 3-тє місце.

Боротьба. Брли участь пп. **Гасяк** (найлегша вага), **Девонський** (півсередня вага) та **Башара** (середня). П. Девонський, молодий учень Кусія, зайняв друге місце — медаль, маючи з перемоги — „туше“, одну поразку по пунктах та одну поразку — „туше“ вже в фіналі від старого і досвідченого борця з Кенігструну, що зайняв перше місце. На жаль, багатообіцяний борець п. Башара, маючи вже перемогу мусів відмовитися від дальшої боротьби через пошкодження коліна.

***

12-го липня (субота) о 8 год. вечора в таборовому театрі (Н. Ульм) відбулись товариські змагання з боротьби з німецькою дружиною з Форндау. Боротьмились 7 пар. Передбачється участь наших українських борців пп. **Девонського та Башари.** П.

Повідомлення

6 липня 1947 р. в Міттенвальді поблизу табору Стерказерне (1 км. за табором при гостинні з бігом Ізару) відбується заходом українського пласту

Пластова зустріч

при участі скавтів ДП-народів та Німеччини.

Для гостей без окремих запрошень вступ до табору дозволений між год. 10.00-23.00. Вони теж мусять самі подбати про харчування та нічліг.

За Головну Пластову Старшину (підпис),

НОВІ ВИДАННЯ

Постане Самостійна Україна...

(Нова книжка про Україну в англійській мові) The Story of the Ukraine by Clarence A. Manning, Assistant professor of Eastern European Languages Columbia University Published by Philosophical Library — New York.

Американське видавництво „Філозофічна Бібліотека в Нью-Йорку“ проголосило в листі видаваних ним „книжок, що мають тривалу вартість“, появу нової книжки „Ди Сторі ов ди Юкрейн“ — написаної проф. **Кларенсом А. Маннінгом**, професором Колумбійського університету.

Книжка ця належить до ряду тих різних книжок в англійській мові про Україну й український народ та його історію, літературу й культуру, які появляються тепер рік за роком на книжковому ринку заходами Українського Народнього Союзу, видаваних різними американськими видавництвами.

Вийшла друком нова книжка

„ВОЛЯ Й УСПІХ“

відомий твір Орісона Мардена в перекладі В. Приходьна. Видання третє.

Зміст: 1) Як використовувати обставина, 2) Молодь серед несприятливих обставин, 3) Залізна воля, 4) Як використовувати вільний час, 5) Здібні хлопці не на своїй дорозі, 6) Який фах вибирати, 7) Зосередження енергії, 8) Точність і час, 9) Радість і довге життя, 10) Добре виховання — умова успіху.

Ціна 15 НМ. Замовляти: Кооператив „КОС“, München, Rosenheimerstr. 46 a

РОЗШУКИ

— Анатоль Сидор розшукує двоюрідну сестру Тоню та Лїду Бредихїну Тоню Півневу. Адреса: Новий Ульм, ред. „Укр. Вісті“.

— Толочин Павло розшукує своїх рідних і знайомих. Відомості надсилати на адресу „Українські Вісті“.

— Рідних і знайомих — Хоменко Григорій. Писати на „Українські Вісті“ для Анатолія.

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Українські Вісті“ для Посеви Ів.

— Знайомих з Волині шукає Остап Крижанівський. Rothenburg, o. t. Detwang 23 (13a).

— Сім'ю Верховчач — Святослав Гаврилович Чорнобривець. Anatoli Jascuk, Winzer (am Donau), b. Degendorf, Ukr. Lager, Bl. 5. (для С. Ч.) 1

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Укр. Вісті“ для Василя Ганжі.

— Рідні та знайомі відгукніться на „У В“ (для Миколи Терешенка).

— Рідні і знайомі, відгукніться! Гордеева Анастасія і Желябін Кирило Ілїч. Писати на „Українські Вісті“. 1

— Пелехову Анну розшукує сестра Марія. Писати на „Українські Вісті“. 3

— Брюшенка Василя з родиною розшукує брат Брюшенко Іван. Міттенвальд, табір Егерказерне. 1—2

— Хто знавби про долю д-ра Мїрона Латїшевського, останньо перебував в Галле-Золле, прошу писати на „У В“. 2—1

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу „У В“ для Жованика. 3—1

— Купя Федора та Штанька Васпїля розшукує Штанько Кирило. Міттенвальд, Егерказерне, Б-4, к. 5. 4—3

— Овчарчина Фалїмона, 19 р., з с. Палагїче, дов. Товмач, розшукує вуйко з Канади — Овчарчин Дмитро. 182. Mapele str. Hamilton Ont Canada. 5—1

Брата Тулопу Володїмира, народженого 1888 р. — Сергїенко-Тулопа Євген. Hallendorf, üb. Braunschweig D P Camp 25. Brit. Zone. 6—1

— Сина Юру та знайомих — Деркач Михайло з дружиною, (16) Kassel — Oberzwehren, Mattenbergr. 27. A. Mahrenholz. 7—7

— Борецькому Юркові є лист в адміністрації „Українські Вісті“. 8—7

— Волчанську Софію, Зубенка Олександра, Мартїновську Галїну розшукує Зубенко Сергїй. Писати: Friedrichshafen, Flakkaserne. 2

— Родичів та знайомих — Мактаєва Марта. Писати: Passau, Sedanstr. 42. 4

— Онїськовича — Миколу — писати на „Українські Вісті“ для Дмитра.

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100%, надвишки.

РОЗШУКИ — 50 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надсилати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ» виходить ТРИЧ НА ТИЖДЕНЬ: у середу, п'ятницю і неділю.

Прймається передплата:
На 1 місяць — 6 НМ
„ 3 „ — 18 НМ

Ціна окремого числа 50 Пф.

Організуйте групову передплату та зголосуйтеся для кольпортажу. — Кольпортаж знизка 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися листовно і особисто до Адміністр.

Administration „Ukrainiski Wisti“
Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавнича Спілка
„УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“
РЕДАГУЄ КОЛЕПІЯ
Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невмістених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:
Redaktion «Ukrainiski Wisti»
Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блок «А», від 8—12 год. поленно, крім суботи.

Authorized by Information Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung
Neu-Ulm — Ludwigstraße 1

Українці в Англії

(закінчення з 3-ої стор.)

кількості підготованих до цього українців, лінгвістів і педагогів.

Може й так. Але для цієї мети треба зібрати фахівців-українців, що є тут у Німеччині.

Щоправда, вони розкидані по всіх зонах; часто-густо вік їх буде вищий за 50, або вони є інваліди. То Укр. Комітет має виявити усіх цих фахівців і домогтися перевезення їх до Англії. Можна бути певним, що англійці допоможуть в цій справі, знаючи мету та її користь. Англійцям бо краще мати робітників, з якими легко можна буде порозуміватись.

Але все це треба робити негайно чкнайшвидше!

-ро-й.

25. VI. 1947. Ганновер.